

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/52852 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 9 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 oktober 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 10 november 2005 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 maart 2007, verzonden op 14 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

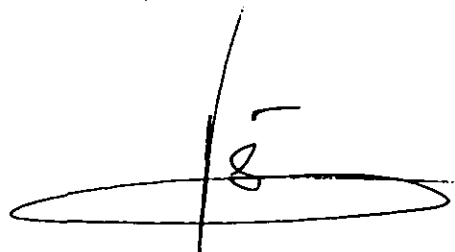
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2007

91-553.
Verzonden:

21 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05 / 52852

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 9 maart 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Marokkaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: drs. F.W. King, rechtskundig adviseur te Leiden,

tegen:

de minister van Justitie, voorheen de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. van den Bos, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft op 9 maart 2000 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een vergunning tot verblijf voor medische behandeling. Na inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 heeft verweerder de aanvraag aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'het ondergaan van medische behandeling'. Bij besluit van 28 oktober 2004 en heeft verweerder deze afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 24 november 2004 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 10 november 2005 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 24 november 2005 beroep ingesteld.

1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 1 februari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door een kantoorgenoot van zijn gemachtigde, mr. A. Hakvoort. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

- 2.3 Regels over de toepassing van deze afwijzingsgrond zijn neergelegd in het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb).
- 2.4 Ingevolge artikel 3.46, eerste lid, Vb kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met het ondergaan van een medische behandeling worden verleend, indien Nederland naar het oordeel van verweerder het meest aangewezen land is voor het ondergaan van een noodzakelijke medische behandeling en de financiering van die medische behandeling naar het oordeel van verweerder deugdelijk is geregeld.
- 2.5 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiser niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 3.46, eerste lid, Vb, aangezien hij niet onder een medische behandeling staat en niet over een deugdelijke financiering beschikt, die de kosten van behandeling zou kunnen dekken. Het beroep van eiser op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) kan niet slagen, aangezien dit beroep asielgerelateerd is. Ook zijn beroep op artikel 8 EVRM kan niet slagen. Verder bestaat er geen aanleiding om aan artikel 64 Vw te toetsen, aangezien er nog geen sprake is van uitzetting. Tenslotte komt eiser niet in aanmerking voor verlening van een verblijfsvergunning regulier op grond van het driejarenbeleid, omdat hij zijn aanvraag heeft ingediend na 1 januari 2000.
- 2.6 Verzoeker heeft hier – kort samengevat – het volgende tegen aangevoerd. Eiser komt wel in aanmerking voor de gevraagde vergunning, aangezien hij nog steeds medische klachten heeft. Ter zitting heeft eiser aangegeven dat hij inmiddels weer onder behandeling staat voor zijn medische klachten. Eiser beroept zich op artikel 3 EVRM in verband met het feit dat hij in zijn land van herkomst vanwege zijn homoseksuele geaardheid niet adequaat behandeld zal worden. Eiser doet voorts een beroep op artikel 8 EVRM, omdat hij “more than normal emotional ties” heeft met zijn in Nederland wonende familieleden, namelijk zijn zus, bij wie hij inwoont, en zijn nicht, de enige persoon van de familie die eiser in vertrouwen heeft genomen over zijn seksuele geaardheid. Eiser stelt verder dat in het bestreden besluit ten onrechte niet getoetst is aan artikel 64 Vw. Tenslotte stelt eiser dat verweerder niet zonder nadere motivering had kunnen concluderen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Op 14 mei 2004 heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) advies uitgebracht over de medische situatie van eiser. In dit advies staat dat eiser in 2000 en 2001 operatief is geholpen aan peri-anale fistels/onstekingen, sindsdien geen klachten meer heeft en dat zijn behandeling is afgerond. Uit het verslag van de op 26 oktober 2005 gehouden hoorzitting in bezwaar blijkt dat eiser bij die gelegenheid heeft verklaard dat hij op 14 april 2003 voor het laatst bij een dokter is geweest. Pas ter zitting bij de rechtbank heeft eiser aangegeven dat hij in mei 2007 een afspraak heeft met de chirurg om wederom een operatie te ondergaan.
- 2.8 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat er, ten tijde van het bestreden besluit, geen sprake van was dat eiser een medische behandeling diende te ondergaan. De ter zitting bij rechtbank gestelde omstandigheid dat eiser in mei 2007 een afspraak heeft met een chirurg om wederom een operatie te ondergaan, is een (gesteld) feit dat zich na het bestreden besluit heeft voorgedaan. Daarmee mag de rechtbank bij de beoordeling van het beroep in reguliere zaken, gezien de verplichte ex-tunc beoordeling, geen rekening houden. Daarnaast is gesteld noch gebleken dat de financiering van de medische behandeling die eiser nodig stelt te hebben deugdelijk is geregeld.

Derhalve concludeert de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet voldoet aan één of meer voorwaarden van de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

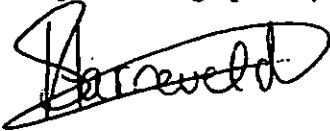
- 2.9 Met betrekking tot eisers beroep op artikel 3 EVRM in verband met de gestelde omstandigheid dat hij in zijn land van herkomst vanwege zijn homoseksuele geaardheid niet adequaat behandeld zal worden, overweegt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat dit een asielgerelateerde grond is. Die grond heeft verweerder, gelet op de mogelijkheid tot het vragen van een verblijfsvergunning asiel, terecht niet bij de beoordeling van deze reguliere aanvraag betrokken.
- 2.10 Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de weigering om aan eiser verblijf toe te staan geen schending oplevert van artikel 8 EVRM, aangezien niet gebleken of aangetoond is dat er sprake is van elementen van afhankelijkheid in hetzij psychische, hetzij materiële zin, die uitstijgen boven hetgeen bij relaties tussen - volwassen - personen als eiser en zijn zus, dan wel andere in Nederland verblijvende familieleden, gebruikelijk is (more than the normal emotional ties).
- 2.11 De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat in het bestreden besluit ten onrechte niet getoetst is aan artikel 64 Vw, nu niet is gesteld of gebleken dat het voor eiser, gelet op zijn gezondheidstoestand, niet verantwoord is om te reizen.
- 2.12 Met betrekking tot de stelling van eiser dat verweerder niet zonder nadere motivering had kunnen concluderen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid, overweegt de rechtbank dat verweerder reeds in het besluit in primo deugdelijk heeft gemotiveerd en terecht heeft gesteld dat eiser niet op grond van het driejarenbeleid in aanmerking komt voor inwilliging van de gevraagde verblijfsvergunning. Het driejarenbeleid is door verweerder met ingang van 1 januari 2003 afgeschaft, hetgeen met zich meebrengt dat voor aanvragen die, zoals de onderhavige, zijn ontvangen op of na 1 januari 2000 geldt dat er geen sprake meer kan zijn van tenminste drie jaar relevant tijdsverloop in de zin van het driejarenbeleid.
- 2.13 De rechtbank is gezien het voorgaande van oordeel dat de aangevoerde gronden niet kunnen leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.
- 2.14 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.15 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, en op 9 maart 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. K.R. Starreveld, griffier.

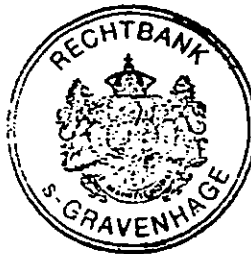
Afschrift verzonden op:

14 MAART 2007

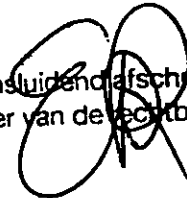
Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Hoger beroepschrift

Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer

Inzake:

, appellant

Drs. F.W. King, gemachtigde

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie (voorheen de Minister van Justitie), verweerder

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 APR 2007	
ZAAK:	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, wonende te te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van rechtskundig adviseur drs. F.W. King, die door appellant, tot zijn bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroepschrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellant is geboren op 1 en bezit de Marokkaanse nationaliteit.
- 1.2 Appellante komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 9 maart 2007, AWB 05/52852, welke uitspraak op 14 maart 2007 per gewone post is verzonden aan de gemachtigde van appellant (de heer mr. B.J. Oort te Den Haag).

Een kopie van de bestreden uitspraak is aan het hoger beroepschrift gehecht.

- 1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellant worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellant heeft op 9 maart 2000 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een vergunning tot verblijf met als doel "voor medische behandeling". Na de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 (per 1 april 2001) is voornoemde aanvraag aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd onder de beperking "het ondergaan van medische behandeling".
- 2.2 Bij besluit van 28 oktober 2004 is voornoemde aanvraag afgewezen.
- 2.3 Appellant heeft hiertegen op 24 november 2004 bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij beschikking van 10 november 2005 is eerdergenoemd bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5 Op 24 november 2005 heeft appellant beroep ingesteld en op 1 februari 2007 heeft de mondelinge behandeling van het beroepschrift plaatsgevonden.

Bij uitspraak van 9 maart 2007 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, kenmerk AWB 05/52852 is het beroep ongegrond verklaard.

3. De grieven

Grief I

- 3.1 De eerste grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.7 en 2.8 van de uitspraak AWB 05/52852, waarin de rechtbank volgens appellant ten onrechte het navolgende overweegt:

"2.7 Op 14 mei 2004 heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) advies uitgebracht over de medische situatie van eiser. In dit advies staat dat eiser in 2000 en 2001 operatief is geholpen aan peri-anale fistels en ontstekingen, sindsdien geen klachten meer heeft en dat zijn behandeling is afgerond. Uit het verslag van de op 26 oktober 2005 gehouden hoorzitting in bezwaar blijkt dat eiser bij die gelegenheid heeft verklaard dat hij op 14 april 2003 voor het laatst bij de dokter is geweest. Pas ter zitting bij de rechtbank heeft eiser aangegeven dat hij in mei 2007 een afspraak heeft met de chirurg om wederom een operatie te ondergaan.

2.8 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat er, ten tijde van het bestreden besluit, geen sprake van was dat eiser een medische behandeling diende te ondergaan. De ter zitting bij de rechtbank gestelde omstandigheid dat eiser in mei 2007 een afspraak heeft met een chirurg om wederom een operatie te ondergaan, is een (gesteld) feit dat zich na het bestreden besluit heeft voorgedaan. Daarmee mag de rechtbank bij de beoordeling van het beroep in reguliere zaken, gezien de verplichte ex-tunc beoordeling, geen rekening houden. Daarnaast is gesteld noch gebleken dat de financiering van de medische behandeling die eiser nodig stelt te hebben deugdelijk is geregeld. Derhalve concludeert de rechtbank dat verweerder zich terecht heeft gesteld op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet voldoet aan één of meer voorwaarden van de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven

Toelichting op grief I

- 3.2 Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte is uitgegaan dat hij niet meer onder medische behandeling staat. Appellant staat tot op heden onder medische behandeling. Uit het verslag van 26 oktober 2005 van de hoorzitting bij de ambtelijke commissie naar aanleiding van het bezwaarschrift blijkt dat appellant niet heeft verklaard dat hij niet langer onder medische behandeling staat. Immers, uit het verslag blijkt het volgende:

"De voorzitter vraagt of betrokkene momenteel onder medische behandeling staat. Betrokkene toont een afsprakenkaart en noemt de datum van de laatste afspraak, namelijk 14 april 2003. De voorzitter vraagt nogmaals of het klopt dat betrokkene op die datum voor het laatst

bij een dokter is geweest. Betrokkene bevestigt dit. Betrokkene zegt geopereerd te zijn aan fistels. Betrokkene merkt op dat de wond na de operatie is gaan etteren en moest hierdoor een aantal keren terug naar het ziekenhuis om behandeld te worden. Betrokkene zegt bij veel afspraken niet op te zijn komen dagen, omdat hij onvoldoende financiële middelen had om de behandelingen te kunnen betalen”.

- 3.3 Appellant begrijpt niet waarom de rechtbank uit het vorengaande heeft opgemaakt dat de medische behandeling zou zijn beëindigd per 14 april 2003 en appellant niet meer onder medische behandeling zou zijn. De conclusie van de rechtbank dat er, ten tijde van het bestreden besluit, geen sprake van was dat appellant een medische behandeling diende te ondergaan en daarmee niet voldoet aan één of meer voorwaarden van de beperking, verband houdend met het gevraagde verblijfsdoel, is dan ook een conclusie die niet getrokken had kunnen en moeten worden. Voornoemde conclusie wordt dan ook niet gedragen door een draagkrachtige motivering en het besluit van de rechtbank dient reeds hierom vernietigd te worden.
- 3.4 Gezien het feit dat het voorstaande een onderzoek naar feitelijkheden is, verzoekt appellant uw Afdeling de aangevallen uitspraak te vernietigen en de rechtbank opnieuw te belasten met het feitenonderzoek. Een feitenonderzoek, waarbij centraal de vraag dient te staan of Nederland het meest aangewezen land is voor de medische behandeling van appellant.
- 3.5 In aansluiting op het hiervoor genoemde bestrijdt appellant ook dat de financiering van de medische behandeling niet geregeld zou zijn en dat daardoor evenmin niet aan de voorwaarden voor verlening zou zijn voldaan. Uit het verslag van de hoorzitting van 26 oktober 2005 blijkt immers dat niet expliciet gevraagd is naar op welke wijze de medische behandeling van appellant gefinancierd is. De conclusie die de Staatssecretaris en daarna de rechtbank hebben getrokken dat appellant de financiering niet op een deugdelijke wijze heeft geregeld, kan dan ook niet worden gevolgd. Gelet op het feit dat dit aspect ook een onderzoek naar feitelijkheden is, verzoekt appellant mede hierom tot vernietiging van de bestreden uitspraak en terugverwijzing naar de rechtbank. Appellant kan dan aantonen dat hij verzekerd is krachtens de Zorgverzekeringswet en dat daardoor de financiering wel op een deugdelijke wijze geregeld is.

Grief II

- 3.6 De tweede grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.10 van de uitspraak AWB 05/52852, waarin de rechtbank volgens appellant ten onrechte het navolgende overweegt

“2.10. Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt dat de weigering om aan eiser verblijf toe te staan geen schending oplevert van elementen van afhankelijkheid in hetzij psychische, hetzij materiële

zin, die uitstijgen boven hetgeen bij relaties tussen, volwassen, personen als eiser en zijn zus, dan wel andere in Nederland verblijvende familieleden, gebruikelijk is (more than the normal emotional ties)".

- 3.7 Zoals in de bezwaar- en beroepsfase door appellant reeds is aangegeven, heeft hij met zijn zus en niet een bijzondere band. Zo is de nicht van eiser de enige die appellant vertrouwt ten aanzien van zijn seksuele geaardheid. Hieruit blijkt dat eiser een band met zijn nicht heeft, die uitstijgt boven hetgeen normaal is in een band tussen een neef en nicht.

4. Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door hem ingediende beroepschrift.

Leiden, 11-04-2007

Namens appellant,

F.W. King,
Bepaaldelijk gemachtigde

